

Aar ikke kan vente en saa stor Afgang i Grænsegendarmerikorpset som i de økonomisk mere gunstige Aar omkring 1923, skal jeg sige, at den højtærede Minister muligvis har Ret deri, men da vil de Betæneligheder, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte fremsatte, efter min Mening gøre sig gældende med endnu stærkere og mere tyngende Vægt.

Den højtærede Minister fraraadede nu som sidst, da vi havde denne Lov til Behandling i 1923, at rejse Spørgsmaalet om en Sammendragning af Statspolitiets og Grænsegendarmerikorpsets Forretningsomraade ved Grænsen i *Forbindelse med denne Lov*. Jeg har ikke af mig selv fundet paa at rejse dette Spørgsmaal. Af den tredie Betænkning, som Sparekommission af 1922 afgav, ses det tydeligt, at den i Forbindelse med den da forestaaende Revision af Grænsegendarmeriloven mente, at man kunde indføre en Ordning, der ved Overgangsstederne medførte en Sammendragning af disse forskellige Forretninger, og Forenklingskommissionen har udtrykkelig udtalt sin Tilslutning til Sparekommissionen paa dette Punkt. Der foreligger altsaa fra to af de vigtigste Kommissioner, der i den senere Tid har beskæftiget sig med Statens Administration, en enstemmig Henstilling til Regeringen om at rejse dette Spørgsmaal i Forbindelse med Revisionen af Grænsegendarmeriloven. Jeg mener ogsaa, at denne Henstilling fra de to Kommissioner har været fuldstændig befojet.

Til Slutning skal jeg kun fremsætte en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Nørskov. Det ærede Medlem sagde, at man Gang paa Gang i Sønderjylland havde talt om, at der var alt for mange Tjenestemænd, hvorfor han ikke kunde tænke sig andet end, at jeg vilde være lydhør overfor Kravet om en Reduktion og gaa med til alt det, som var nødvendigt. Nu vil der for det første kunne være Tvivl om, hvorvidt den her foreslaaede Reduktion i Virkeligheden er fuldt ud nødvendig. Men i øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at det er fuldstændig rigtigt, at man Gang paa Gang fra sønderjydsk Side har krævet større Forenkling i Administrationen og Nedlæggelse af overflødige Embeder og Institutioner, og at jeg ogsaa Gang paa Gang har været med til at træde i Skranken for dette Krav her paa Rigsdagen. Det er ud fra dette Synspunkt, at jeg i sin Tid har været en ubetinget Tilhænger af Ophævelsen af Overpostinspektoratet i Haderslev. Det er ud fra dette Synspunkt, at jeg har været en ubetinget Tilhænger af Nedlæggelsen af Søndre Landsret i Sønderborg.

Og det er ud fra dette Synspunkt, at jeg ogsaa i Fremtiden vil være en ubetinget Tilhænger af Nedlæggelsen af virkelig fuldt overflødige Institutioner. Men jeg maa sige, at man kan ikke betragte de sønderjydske Landsdele som en Enhed. Det er en Fejl at se saadan paa det og derved ville skyde de Hensyn, som med særlig Vægt gør sig gældende i de allersnævreste Grænseegne, ganske og aldeles til Side. Her er et Hensyn, som men ikke kan og ikke maa se bort fra.

J.P. Nielsen: Det er muligt, og det er vel rigtigt, at der ved Overgangen blev ansat for mange Tjenestemænd i Sønderjylland. Man overtog Tjenestemænd, der var i tysk Tjeneste; man ønskede jo meget gerne, at de overgik i dansk Statstjeneste. Men naar man nu en Gang har ansat dem, saa nytter det ikke kort Tid efter at fortryde det, og det er heller ikke forsvarligt at afskedige dem, naar de nu har grundet hele deres Eksistens paa den Ansættelse, de har faaet. Det gaar ikke, at man saa smider dem paa Gaden. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at han kunde ikke forstaa Modstanden, for den Ordning, der nu foreslaas, vilde ikke blive til Skade for nogen. Det er maaske mig, der er tungnem, men det forekommer mig ellers, at de 50 Mand, der kommer til at staa paa Gaden til den 30. Juni, har i allerhøjeste Grad taget Skade. De har nu i 7 Aar bygget hele deres Tilværelse paa dette, at de havde en fast Ansættelse under Staten. Nu sendes de med 3 Maaneders Varsel ud i Arbejdsløsheden, og de staa naturligvis nu endnu daarligere i Konkurrencen med andre, end de stod for 7 Aar siden.

Den højtærede Finansminister sagde, at dette kunde ikke sammenlignes med et Brud paa Løfter. Ja, se saaledes opfatter nu den sønderjydske Befolkning det i høj Grad. . . . Ja, det nytter ikke noget, at den højtærede Finansminister ryster paa Hovedet, for vi ved jo, hvorledes det gik til lige foran Afstemningen. Da gav man Løfter over en lav Sko. Jeg har en hel Bog fuld af Løfter, som jeg, særlig i denne Tid, faar revet i Næsen dernede, Løfter fra Danmark baade paa det sociale og paa andre Omraader. Den Bog, der er udarbejdet af Dommer Hammerich, og som er en Haandbog dernede, er en Bog, hvori Danmark gav store Løfter. Nu vil jeg gerne sige herfra, at naturligvis kan den sønderjydske Befolkning under Forhold som de nuværende ikke faa andre Kaar end den øvrige danske Befolkning. Men man gav Løfter, og man gav ogsaa Løfter til dem, der